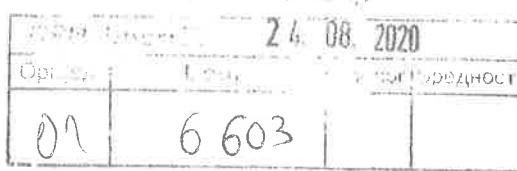

ТАЧКА 13.

ОДЛУКА О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА СТРУЧНЕ КОМИСИЈЕ ЗА УТВРЂИВАЊЕ ПОСТОЈАЊА НЕАКАДЕМСКОГ ПОНАШАЊА

Предлог Комисије:

1. Проф. Др Владимир Јањић (предлагач Проф. Др Владимир Јаковљевић)
2. Доц. Др Александар Матић (предлагач Проф. Др Мирјана Веселиновић)
3. Доц. Др Војин Ковачевић (предлагач Доц. Др Милан Зарић)

Етичкој комисија ФМН-а

ПРЕДМЕТ: Захтев за покретање поступка поништаја докторске дисертације др Саше Милићевића и утврђивање неакадемског понашања ментора и председника комисије за оцену и одбрану завршене докторске дисертације

Захтевам поништај докторске дисертације др Саше Милићевића, под називом: „Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацијената са повредом кичмене мождине“ као и утврђивање неакадемског понашања ментора и председника комисије за оцену и одбрану дисертације.

Поменута дисертација је оцењена и одбрањена 2013. године и као и поменути извештај се може наћи у репозиторијуму докторских дисертација и на интернет страници Универзитета у Крагујевцу. Уколико Етичка Комисија процени да је то неизходно и потребно врло радо ћу вам електронским путем или у папирном облику доставити комплетну документацију.

Ментор докторске дисертације је био проф. др Слободан Јанковић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Фармакологија.

Председник комисије за оцену и одбрану је била проф. др Славица Ђукић Дејановић, редовни професор Факултета медицинских наука за ужу научну област Психијатрија, председник;

Теза је прошла све инстанце од предлога теме до одбране и задовољила све формалне захтеве али нико није обратио пажњу, а морали су бар ментор и чланови комисије, на сијасет великих пропуста, фасцинантних грешака са елементима палгијаризма, фалсификовања и преваре на које овај захтев указује.

Ево о чему се ради:

У тези постоји неколико група елемената који указују на тешке повреде ноторних научних чињеница са очигледним кривотворењем резултата и елементима грубог фалсификовања и плагирања.

- Из текста дисертације недвосмислено произилази да постоји осам а не седам вратних пршиљенова. Подела и класификација вратних пршиљенова утврђена је и постављена још у древном Вавилону (између 1700. и 1500. година пре Христа) и од тада се зна да је број вратних пршиљенова код човека седам. Крајем 19. и почетком 20-ог века непобитно је потврђено да је ова нумеричка особина заједничка свим сисарима укључив и жирафе (*Giraffa camelopardalis*). Последњих деценија утврђена је и генска основа ове, рекло би се, филогенетски веома конзервисане особине. Да сисари па и човек имају 7 вратних пршиљенова је ноторна чињеница позната више од 3.5 миленијума и никада до појаве докторске дисертације др Саше Милићевића није довођена у питање. Колега Милићевић и његов ментор Јанковић су утврдили да то није тачно и вероватно из скромности не придају значај овом грандиозном морфолошком открићу или се ради о фасцинантном незнању, нечуvenом немару и крајњем научном непоштењу.

ДОКАЗИ:

- страна број 6 у докторату.** Докторанд мењајући текст који, осим измене броја вратних пршиљенова, у целости преноси (без навођења извора) из књиге “Живети управно након повреде кичмене мождине” аутора др Радета Бабовића, издате 2010. године у Београду (ISBN 978-86-85051-05-0). Странице и странице поменуте књиге су унете у УВОД дисертације дословно осим што на страници број шест дисертације број 7 мења бројем 8 када пише о вратним пршиљеновима и тврди експлицитно: *Кичмени стуб има: осам вратних (vertebrae cervicalis), 12 грудних (vertebrae thoracalis), 5 слабинских (vertebrae lumbalis), 5 крсних (vertebrae sacralis) и 4 – 5 тртичних пршиљенова (vertebrae coccygeae)*.
- такође на страни број 8 докторанд остаје веран својим заблудама или сопственом незнању:** *Вратни део кичменог стуба чини осам пршиљенова који се према анатомским особинама и функцијама могу поделити у две групе: горњу коју чине атлас и епистрофеус, и доњу састављену од преосталих шест вратних пршиљенова.* Дакле атлас и епистрофеус (два комада) + преосталих шест (у комадима 6) = 8 (и словима осам конада)
- страна број 48 (поглавље РЕЗУЛТАТИ):** наводи се број пацијената (32) са повредом пршиљена (C8) сумњивог постојања. Будући да се касније у статистичкој обради и интерпретацији резултата појављују повреде пршиљенова који не постоје указује не само на незнање и површину него упућује да су измишљени и пацијенти и њихове повреде, а не само њихови пршиљенови. Цитат: *Код свих испитаника који су укључени у студији најчешћи ниво повреда био је: у вратном делу кичме у нивоу Ц6 пршиљена (14.6%, n=61), а затим следе: пршиљен Ц7 (12.2%, n=51), пршиљен Ц8 (7.6%, n=32), и Ц5 пршиљен (7.2%, n=30). У торакалном делу кичменог стуба најчешће су повређивани T12 пршиљен (14.6%, n=61) и T10 пршиљен (6.7%, n=28). Лумбални део кичменог стуба је представљен само једним пршиљеном и то ниво L1 (15%, n=63). Подаци о најчешћем нивоу повређивања су представљени у Табели 1 и графикону 1.* Дакле овај лажирани податак се појављује и у **Табели 1. као и у Графикону 1.**

Чињеница да ово није исправио ни ментор, а ни уважена Комисија за оцену и одбрану дисертације је фасцинантна и наводи на два могућа закључка: да су осим докторанда сви остали учесници крајње незналице (у шта је тешко поверовати) или још горе- да ни комисија, ни ментор нису ни прочитала дисертацију нити су слушали кандидатову одбрану. Можда ће те ви наћи неко друго објашњење јер ја га немам – осим можда да теза никад није ни брањена.

2. **Значајна део текста дисертације је плахијат.** У то се можете уверити користећи одомаћени програм *itehnicate* за откривање плахијаризма. Поменуту анализу сам урадио и уредно платио, али будући да ФМН као и Универзитет поседују одређени број бесплатних прегледа ограничених бројем речи упућујем предлог председнику Етичке комисије који има монопол над овим бесплатним прегледима да се сам увери или још једноставније да употребите било који од бесплатних и свима доступних интернет програма за упоређивање текстова. Овим начином неће бити тешко да утврдите исто што сам утврдио ја: да су читаве странице и пасуси дисертације преузети из књиге: “Живети управљено након повреде кичмене мождине” која је већ поменута у тексту, а да се ова књига не помиње нити цитира у спорној дисертацији.
3. Лако је доказиво да су **пацијенти и подаци о њима и њиховој рехабилитацији измишљени** (**што показује да се заиста ради о превари**):
- Непотребно је доказивати да ако не постоји пришљен не могу постојати ни његове повреде. Али то не смета докторанду да измисли нумеричке подаје о повредама непостојећег пришљена (С8) па се чак у РЕЗУЛТАТИМА тврди да је повреда овог пришљена трећа по учесталости међу повредама вратне кичме у узорку који је коришћен у овој студији (види ранији текст). Ово је само по себи доволно да докаже све оно што овим дописом тврдим: измишљени су пациенти, измишљен пришљен, измишљене повреде, лажно приказано лечење непостојећих пациентата – ПРЕВАРА и ЛАЖ.
 - Тврдију да се ради о грубом фалсификовању поткрепљује и следећа чињеница: У тексту на страни број 42 експлицитно се тврди: *За добијање података из ове студије о факторима који утичу на функционални опоравак пацијената са повредом кичмене мождине у које спадају: пол, старост, начин повређивања, узрок повређивања, неуролошке последице тј. неуролошки ниво повреде, секундарне компликације и удружене повреде, коришћене су историје болести пацијената и друга доступна медицинска документација.* Историје болести установе у којој је рађено истраживање, као и у свим другим сличним установама у нашој земљи, не садрже податке о наведеним скоровима. Увидом у медицинску документацију (историје болести пациентата приказаних у овој тези), који и ви можете остварити, установљено је да се само у понекој историји болести могу да нађу подаци о мишићном тесту, Aschworth скору, ASIA класификацији. У историјама болести апсолутно нема података о FIM тесту, а у тези се наводи да се тај тест спроводи у првих 72 сата по пријему у центар за рехабилитацију и на отпусту. Ту и тамо се може наићи на реченице типа: пациент је делимично или потпуно зависан од туђе помоћи. Понављамо никаквих података о овом озбиљном тесту (FIM) који тражи и посебну едукацију за извођача и подразумева осамнаест категорија вреднованих оценама од 1 до 7. Пошто ових података у историјама болести нема, а наведене су као основни извор у овој ретроспективној студији намеће се јасан закључак да је су све вредности измишљене.

Дакле, да сумирамо ову кратку анализу:

Не само да је др Саша Милићевић преписао читаве странице из књиге коју није ни цитирао, нити је само показао запаљуће незнაње и површински измишљајући 8-ми вратни пришљен, већ је у резултате тезе укључио и измишљене повреде тих непостојећих пришљенова за 32 пацијента и на све додао и превару измисливши и фалсификујући податке FIM и осталих тестова. Тако је градећи свој докторат на непостојећим пришљеновима и измишљеним вредностима на најгрубљи начин понизио струку и науку, обрукао Факултет и Универзитет на којем је био студент докторанд и себи прибавио звање и привилегије које му не припадају, па је тако на основу ове преваре постао и наставник Државног универзитета у Новом Пазару.

Да на крају констатујемо нешто што није мање важно, а може ако се са таквом праксом настави, да омогући још више оваквих и горих фалсификата: пада у очи да је ментор ове докторске дисертације **фармаколог**, дакле неко ко се не бави повредама кичмене мождине нити рехабилитацијом оваквих пацијената. Такође је јасно да у Комисији за оцену и одбрану ове докторске дисертације фигурирају: **психијатар, неуролог и статистичар** те да је свакоме јасно да је комисија као и ментор потпуно некомпетентна (изузев делимично неуролога) за тему докторске дисертације. Ако је ово правило онда није ни чудо што се овакве ствари дешавају. Та некомпетентност свакако не може да оболира од одговорности, пре свега ментора али и чланове комисије, за очигледну немарност и површиност која је омогућила појаву непостојећег пришљена, јер не могу да поверијемда овим еминентним стручњацима није позната та ноторна чињеница.

На основу изнетог од вас захтевам:

1. да се од оваквих научних превара и фалсификата јавно оградите, да предузмете оно на шта сте по закону обавезни, а то је да поништите ову дисертацију, да предузмете мере према одговорним за неакадемско понашање и тако онемогућите да се овакве и сличне преваре понове.
2. да ме на седници комисије саслушате јер сам овде изнео само неке доказе, а не да одлучујете на електронским седницама на којима нема ни дискусије ни аргумената већ се нуде готови унапред припремљени закључци сачињени на основу фалсификоване документације (зnam шта и о чему пишем и то вам могу документовати) где се као на вашару можете изјаснити само са Да и Не.
3. да овај предмет не препустите забораву и да притом намерно учините пропуст да покретача иницијативе не обавестите о обустављању поступка и/или резултату и одлуци коју сте донели. Обе ствари сте чинили у претходном периоду- и то вам могу документовати. Дакле инсистирам да не покушавате да заташкате ствар јер прикривајући преваре и фалсификате и ви сами чините етичке и не само етичке прекршаје
4. да састав комисије чији сте чланови престане да буде тајни податак- јер се нају Факултета може наћи само неки давно архивирани састав комисије, као и да читав поступак учините транспарентним путем поменуте странице.

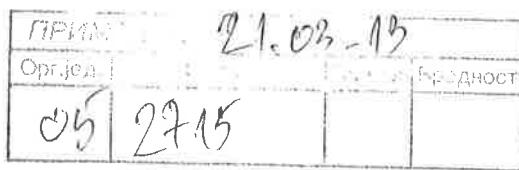
Прилози:

1. докторска дисертација др Саше Милићевића, доступна на адреси:
https://phaidrakg.kg.ac.rs/detail_object/o:157?tab=0#mda

2. извештај комисије за оцену и одбрану докторске дисертације: сајт Факултета не омогућује увид у извештаје комисија за оцену и обрану докторских дисертација за годину о којој се ради али ја поседујем копију и могу вам је доставити или још једноставније документ можете узети из архиве већа за медицинске науке или из архиве факултета.

Проф. др Небојша Арсенијевић
Српских добровољаца 35/4
34000 Крагујевац

21.08.2020. године

ПРЕДМЕТ:
**ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О ОЦЕНИ ЗАВРШЕНЕ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

На седници Наставно - научног већа Факултета медицинских наука у Крагујевцу, одржаној дана 10.10. 2012. године, одлуком 01-7479/3-25 формирана је Комисија за оцену и одбрану завршene докторске дисертације под називом „Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код парапегата са повредом кичмене мождине“ кандидата Саше Миљићевић-а, специјалисте физичке медицине и рехабилитације, у следећем саставу:

1. проф. др Славица Ђукић Ђејаповић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Психијатрија, председник
2. проф. др Гордана Тончев, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Псурологија, члан
3. доц. др Гoran Трајковић, доцент Медицинског факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Медицинска статистика и информатика, члан

Комисија је прегледала и проучила докторску дисертацију Саше Миљићевић-а и подноси Наставно научном већу следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ

2.1. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног става у одређеној научној области

Докторска дисертација кандидата Саше Милићевић-а под називом "Анализа фактора који утичу на функционални оноравак код пацijената са повредом кичмене мождине" је анализа могућих фактора који могу имати утицај на функционални оноравак а самим тим социјализацију и ресоцијализацију особа са повредом кичмене мождине.

Повреда кичмене мождине представља стање које има значајан и дуготрајан утицај на повређену особу како у функционалном и медицинском тако и у психолошком и социјалном погледу. Повреда кичмене мождине карактеристична јесте губитак моторне и рефлексне активности али, као и губитак сепзизијитета испод нивоа повреде.

У рехабилитационим центрима се обавља дуготрајан процес рехабилитације који има за циљ постизање максимума функционалне способности особа са повредом кичмене мождине.

Осим функционалне способности, у рехабилитационим центрима се обавља и процес ресоцијализације особа са повредом кичмене мождине са циљем да напијеснати пакон спроведене рехабилитације активно учествују у свим сферама живота и рада.

Значај овог истраживања је ближе и детаљније упозињавање са факторима који могу имати утицаја на функционални оноравак код особа са поредама кичмене мождине али и расветљавање који од фактора има највећи утицај на њихов функционални оноравак.

Из тог разлога ова студија даје посебан научни допринос у расветљавању фактора који могу имати утицај на функционални оноравак особа са повредом кичмене мождине и по пакон сазнањима је јединствена у целијој земљи.

2.2. Оцена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Прегледом литературе и увидом у биомедицинске базе података "Medline" и "KoBSON" помоћу следећих кључних речи: „spinal cord injury“, „functional outcomes“, „neurological recovery“, утврђено је да до сада није спроведена клиничка студија у којој су на овај начин анализирани фактори који могу имати пајзвећи утицај на функционални оноравак код особа са повредом кичмене мождине.

На основу тога, Комисија констатује да докторска дисертација кандидата Саше Милићевић-а под називом "Анализа фактора који утичу на функционални оноравак код особа са повредом кичмене мождине" представља резултат

оригиналног научног рада који указује на могући значај појединачних фактора па функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

2.3. Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

А. Кандидат Саша Милићевић, остварио је 9 бодова по основу радова објављених у целини у међународним или домаћим часописима, бодованих према члану 177. Статута факултета:

- један рад на СЦДИ листи (M23 – 3 бода)
- два рада у целини публикована у научним часописима националног значаја (M52 – 1,5 бода);
- два рада у целини публикована у научним часописима (M53 – 1 бод);
- један рад на међународном сконцримиту у целини (M33 – 1 бод);

Б. Списак објављених радова (прописани минимални услов за одбрану докторске дисертације)

Од номенклатура радова за извештај су релевантни:

1. Милићевић С, Букумирин З, Кацацов Николић А, Бабовић Р, Јанковић С. *Demographic characteristics and functional outcomes in patients with traumatic and non-traumatic spinal cord injuries*. Војносанит. Прегл. Јесен 2012, Волуме 69 (No12), (M23)
2. Милићевић С, Букумирин З, Кацацов Николић А, Бабовић Р, Секулић А, Јанковић С. *Predictors of pressure ulcers in patients with spinal cord injuries*; Serbian Journal of Experimental and Clinical Research. Јун 2012, Волуме 13, No 2, (43-47), (M52)
3. Милићевић С, Букумирин З, Кацацов Николић А, Секулић А, Стевановић С, Јанковић С. *Secondary complications and associated injuries in traumatic and non-traumatic spinal cord injuries*; Serbian Journal of Experimental and Clinical Research, Април 2012, Волуме 13; No 1 (15-18), (M52)
4. Милићевић С, Бабовић Р, Стевановић С. *Epidemiology of spinal cord injury in Serbia*; Proceeding of the 16th European congress of PRM, Edizioni Minerva Medica, Brugge, Јун 2008, (M33)
5. Милићевић С, Бабовић Р. *Рехабилитација пајенетата са повредом кичменог стуба: епидемиолошка студија у периоду од јануара 2004. до децембра 2008. године*, Медицинска пракса бр. 31, Крупњевац, Мај 2009; 37-40, (M53)
6. Кацацов Николић А, Милићевић С, Гичић-Скендери С. *Физичка активност и остеопоротичне фрактуре код постменопаузних жена са остеопорозом у Србији*, Нови Пазар; Сапамел, Јун 2012, No 7 (1) (15-20), (M53)

2.4. Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Наслов докторске дисертације и урађеног истраживања су усклађени. Напијани циљеви истраживања, одобрени при оцени научне заснованости теме и постављени у раду, остали су у највећој мери исти. Примењена методологија истраживања такође је идентична одобреној.

Докторска дисертација садржи следећа подглавља: Увод, Циљеви истраживања, Материјал и методе, Резултати, Дискусија, Закључци и Литература.

У уводном делу и теоретском разматрању, капидаг је јасно и прецизно, користећи податке из литературе, изложио актуелна сазнавања о стионатогенези и натофизиологији повреда кичмене мождине. У другом делу увода дат је приказ актуелних сазнавања о неуролошкој класификацији повреда кичмене мождине одређивањем неуролошког пивоа лезије, комплетности лезије и моторних и сензитивних скорова, врсти клиничких синдрома и начину лечења у зависности од начина повређивања и повређеног сегмента.

У подглављу циљеви истраживања описаны су конкретни задаци који су у складу са постављеним циљем:

Општи циљ

1. Испитати функционални опоравак пацијната са повредом кичмене мождине

Специфични циљеви се могу класификовати у следеће:

1. Испитати стиолопске факторе повреда кичмене мождине,
2. Утврдити временске дистерминанте у процесу лечења пацијната са повредом кичмене мождине
3. Испитати учесталост удружених повреда код ових пацијната
4. Испитати учесталост комилакација код пацијната са повредом кичмене мождине
5. Испитати у колико мери секундарне комилакације у удружене повреде утичу на процес и дужину рехабилитације

A. Хипотезе студије:

Хипотезе овог истраживања везане су за специфичне циљеве:

1. Џобним упознавањем стиолопских фактора се може утицати па смањи се броја повреда кичмене мождине.
2. Функционални опоравак пацијната са повредом кичмене мождине зависи од дужине акутног лечења

3. Јужина рехабилитације нацијената са повредом кичмене мождине зависи од броја секундарних комуникација, као и од присуства удружених повреда
4. Могуће је дефинисати параметре западање за процену неопходног трајања рехабилитације

Материјал и методологија рада су адекватно и прецизно пресетковани, описом својства испитиваног узорка, истраживачког поступка и статистичке обраде података.

У студију су укључени нацијенти са повредама кичмене мождине који су рехабилитовани на Клиници за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ у Београду у периоду од јануара 2000. године до децембра 2009. године. За добијање података из ове студије о факторима који утичу на функционални опоравак нацијената са повредом кичмене мождине у које спадају: пол, старост, начин повређивања, узрок повређивања, неуролошке последице тј. неуролошки ниво повреде, секундарне комуникације, удружене повреде, коришћене су историје болести нацијената и друга доступна медицинска документација.

На основу функционалног побољшања испитаници су били подељени у две групе: група код којих је допир до функционалног побољшања и група код којих није допир до функционалног побољшања. Функционално побољшање дефинисано је као промена FIM скора отпуштања пријем за више од 13 (>13).

У студију је укључено 592 испитника код којих је дијагноза повреде кичмене мождине постављена у устаповама које су задужене за примарно збрињавање оваквих нацијената и који би задовољили следеће критеријуме за сировоћење студије:

- сви нацијенти код којих је дијагностикована повреда кичмене мождине
- сви нацијенти са повредом кичменог стуба која је за последицу дала неуролошке знаке лезије кичмене мождине било ког нивоа.

Критеријуми за искључење из студије:

- било који вид погоршања основног оболења који је за последицу дао прескид рехабилитације,
- из студије би били искључени сви нацијенти млађи од 18 година
- сви нацијенти испод неуролошког нивоа Ј1 на пријему.

На основу критеријума за искључење из студије је искључено 173 испитника и то: 21 испитник па основу година старости (критеријум испод 18 година старости), 124 испитника па основу неуролошког нивоа лезије (критеријум испод неуролошког нивоа лезије Ј1 на пријему) и 28 испитника због прескида рехабилитације (критеријум било који вид погоршања основног оболења која је за последицу дао прескид рехабилитације). У студију је укључено 419 нацијената.

Током хоспитализације нацијенти су били подвргнути серији тестова којим се проценује степен њиховог функционалног опоравка после повреде кичмене мождине и присуство секвела:

- За процену неуролошког нивоа и комуналности лезије користили смо **ASIA** скалу (American Association Impairment Scale).

- За процену мисије спаљ смо користили манкулент мисијни тест (MMT),
- За процену функционалног опоравка и функционалне способности смо користили FIM тест (Functional Independence Measure),
- За процену степена снастичности смо користили MAC скор (Modified Aschworth Score).

Резултати истраживања су прецизно приказани на 15 табела и 19 графика, обухватају демографске карактеристике испитаника и анализу утицаја појединачних фактора на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине као и анализу фактора који имају пајевчи утицај на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

У поглављу дискусија, кандидат детаљно објашњава резултате истраживања и пореди их са подацима из литературе других аутора из ове области.

Резултати напис студије су слични резултатима осталих студија које су испитивале функционални опоравак код особа са повредом кичмене мождине. Тако су Scivoletto и аутори у две своје студије испитивали функционални опоравак упоређујући га код исхемијских и инфламаторних мијелонатија са трауматским повредама кичмене мождине. Резултати њихове студије су показали да нема разлике у функционалном опоравку између испитиваних група и да бољи функционални опоравак зависи од неуролошког нивоа лезија. Ones и аутори су упоређивали функционални опоравак код трауматских и неутрауматских повреда и дошли су до истог закључка. Најважнији предиктор функционалног опоравка код трауматских и неутрауматских лезија је неуролошки ниво повреде.

2.5. Научни резултати докторске дисертације

На основу добијених резултата и њихове дискусије кандидат изводи следећи оните закључаке:

1. Простим логистичким моделима дошли смо до закључка да су статистички значајни предиктори повећања FIM скора за више од 13: Етиологија повреда односно начин повређивања, Неуролошки ниво лезије и вредност FIM скора на пријему.
2. Статистички значајни предиктори да неће доћи до повећања FIM скора за више од 13 су: Начин лечења (коизервативно у односу на оперативно лечење) и Снастичитет као комуникација током рехабилитације.
3. У моделу вишеструке логистичке регресије статистички значајан предиктор повећања FIM скора за више од 13 је Неуролошки ниво лезије чији је однос шапси 6.07 (OR=6.07).
4. Однос шапси показује да испитаници по категорији неуролошког нивоа лезије имају 6 пута већу шапсу за повећање FIM скора више од 13, уз контролу свих осталих фактора у моделу

2.6. Примењивост и корисност резултата у теорији и пракси

Резултати ове студије указују да је статистички значајан предиктор повећања FIM скора за више од 13 неуролошких нивоа повреде. На основу оваквих резултата је могуће смањити број дана рехабилитације, односно рехабилитацију сироводите до постизања максималног функционалног опоравка за одређени неуролошки ниво повреде.

2.7. Начин презентирања резултата научној јавности

ПРЕЛИМИНАРНИ РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА СУ ПРИКАЗАНИ У ФОРМИ ПОСТЕРА НА НАЦИОНАЛНИМ И МЕЂУНАРОДНИМ КОНФЕРЕНСИМА. КОНАЧНИ РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА СУ У ИПРОЦЕСУ РЕПЕНСИЈЕ У ЧАСОНИСУ ОД МЕЂУНАРОДНОГ ЗНАЧАЈА.

ЗАКЉУЧАК

Комисија за оцену и одбрану завршene докторске дисертације кандидата Саше Миљићевића под називом "Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацijената са повредом кичмене мождине" сматра да је истраживање у оквиру дисертације адекватно постављено и сироведено.

Комисија сматра да ова докторска дисертација кандидата Саше Миљићевића урађена под међународном проф. др Слободана Јанковића, представља оригинални научни допринос у разјашњавању утицаја појединачних фактора на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине као и анализу фактора који имају највећи утицај на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

Комисија са задовољством предлаже Наставно - научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу да докторска дисертација под називом "Анализа фактора који могу имати утицај на функционални опоравак код пацijената са повредом кичмене мождине" кандидата Саше Миљићевића буде позитивно оцењена и одобрена за јавну одбрану.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

проф. др Славица Ђукић Џејановић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Психијатрија, председник

Slavica Djukić Đejanović

проф. др Гордана Тончев, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Иеурологија, члан

Gordan Tončev

доц. др Горан Трајковић, доцент Медицинског факултета Универзитета у Београду за ужу научну Медицинска статистика са информатиком , члан

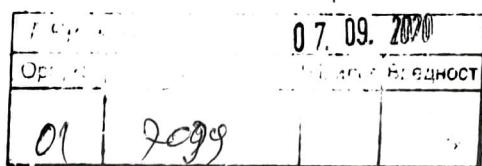
Goran Trajković

Крагујевац,

24. 10. 2012. године

УНИВЕРСИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ЕТИЧКОЈ КОМИСИЈИ ФАКУЛТЕТА МЕДИЦИНСКИХ НАУКА

7.9.2020.

Поштовани чланови комисије,

достављам вам своје одговоре на оптужбе за неакадемско понашање које вам је поднео оптужилац против мене као ментора докторске дисертације др Саше Р. Милићевића под називом „АНАЛИЗА ФАКТОРА КОЈИ УТИЧУ НА ФУНКЦИОНАЛНИ ОПОРАВАК ПАЦИЈЕНТА СА ПОВРЕДОМ КИЧМЕНЕ МОЖДИНЕ“, одбрањене 2013. године на нашем универзитету. Одговори су структурирани према појединачним наводима оптужиоца.

1. Оптужилац наводи да је на страни доктората број 6 др Милићевић навео да постоји 8 вратних пршиљенова, што понавља на страни 8, као и на страни 48 (поглавље „Резултати“) и у табели 1 и графикону 1. Такође оптужилац наводи да је у Уводу др Милићевић пренео у целости делове књиге Р. Бабовића издате 2010. године „Живети усправно након повреде кичмене мождине“. Такође у овој тачки оптужилац инсинуира да су измишљени пацијенти и њихове повреде, и да ментор и комисија можда нису прочитали дисертацију, или слушали одбрану кандидата, или да можда одбране није ни било.

Одговор:

А. Јасно је да у наведеним деловима текста дисертације стоји нетачност – да постоји 8 вратни пршиљен и да су у табели 1 и графикону 1 наведене повреде пршиљенова, уместо сегмената, којих има 8 у вратном делу кичмене мождине. С обзиром да је за опоравак пацијента са повредом кичмене мождине битан ниво њене повреде, односно сегмент који је оштећен, све време при помагању кандидату да постави дизајн тезе и структурира будуће податке говорило се о неуролошком нивоу повреде, односно о сегментима. Разлог за то је и чињеница да однос пршиљенских тела и сегмената доста варира од особе до особе, што су Cadotte и сарадници недвосмислено доказали у свом раду из 2015. године (1). Кандидат је највероватније направио lapsus, наводећи пршиљенове уместо сегмената. Да се то дешава и другима, може се видети на веб страници Morton Cure Paralysis Fund-a из Минесоте, С.А.Д., где стоји грешком да има осам вратних пршиљенова (2).

Б. Да ли је у Уводу др Милићевић пренео у целости делове књиге Р. Бабовића или не, на то ће одговорити сам др Милићевић; у време када сам др Милићевићу био активан ментор за израду његове дисертације нисам располагао рачунарским алатима (софтверима) за проверу да ли је нешто преписано или не, и нисам тада приметио да је нешто кандидат преписивао, а за књигу г. Бабовића сам први пут сазнао из навода које је оптужилац поднео. Др Милићевића сам, као и све друге моје докторанте, неколико пута усмено упознао са принципом да ни слике ни текст из других публикација не смеју да се преузимају у своје публикације без сагласности аутора и дословног цитирања (под наводницима) уз навођење извора.

В. На инсинуације из тачке 1 немам шта конкретно да одговорим (јер инсинуације нису аргументи), осим да нису тачне.

2. Оптужилац овде поново наводи да је значајан део текста плаџијат, из већ поменуте књиге Р. Бабовића издате 2010. године „Живети усправно након повреде кичмене мождине“.

Одговор:

Као што сам већ рекао, да ли је у Уводу др Милићевић пренео у целости делове књиге Р. Бабовића или не, на то ће одговорити сам др Милићевић; у време када сам др Милићевићу био активан ментор за израду његове дисертације нисам располагао рачунарским алатима (софтверима) за проверу да ли је нешто преписано или не, и нисам тада приметио да је нешто кандидат преписивао, а за књигу г. Бабовића сам први пут сазнао из навода које је оптужилац поднео. Др Милићевића сам, као и све друге моје докторанте, неколико пута усмено упознао са принципом да ни слике ни текст из других публикација не смеју да се преузимају у своје публикације без сагласности аутора и дословног цитирања (под наводницима) уз навођење извора.

3. Оптужилац тврди да су пациенти и подаци о њима и рехабилитацији измишљени, и инсинуира да се ради о превари зато што: (1) постоје нумерички подаци у резултатима о повреди непостојећег осмог вратног пршиљена; и (2) у Методу је наведено да су подаци прикупљани из историја болести, у којима нема израчунатих ФИМ и других скорова (реченица из доктората коју оптужилац наводи: „За добијање података из ове студије о факторима који утичу на функционални опоравак пацијената са повредом кичмене мождине **у које спадају**: пол, старост, начин повређивања, узрок повређивања, неуролошке последице тј. неуролошки ниво повреде, секундарне компликације и удружене повреде, коришћене су историје болести пацијената и друга доступна медицинска документација.“)

Одговор:

А. На ове оптужбе ће др Милићевић дати свој одговор. Моје мишљење је да је кандидат највероватније направио лапсус пишући дисертацију, и уместо сегмената наводио пршиљенове; отуда су нумерички подаци који је требало да се односе на осми сегмент приписани непостојећем осмом пршиљену. На основу ове очигледне грешке ја не могу да закључим да је кандидат измислио резултате, јер је много вероватније да је грешком заменио термин сегмент са термином пршиљен.

Б. У реченици из Метода коју наводи оптужилац никде није наведено да су резултати ФИМ и других скорова преузети из историја болести, већ „пол, старост, начин повређивања, узрок повређивања, неуролошке последице тј. неуролошки ниво повреде, секундарне компликације и удружене повреде“. Поред тога, „друга медицинска документација“, која је такође означена као извор података у горе наведеној реченици из Метода, се може односити како на медицинску документацију која припада

здравственој установи, тако и на медицинску документацију која припада самој студији која је спроведена (нпр. тест листе, записи различитих мерења укључујући и скорове које оптужилац наводи, записи о спроведеним процедурама и слично); студијска документација се иначе не налази у историјама болести, већ може бити код истраживача, што др Милићевић претпостављам може детаљно да објасни.

Оптужилац инсинуира да ФИМ скор није ни рађен, већ да га је др Милићевић измислио. То је мало вероватно из још једног разлога: важећи међународни водич за лечење повреда вратне кичмене мождине (Америчког удружења неуролошких хирурга) препоручује ФИМ скор и АСИА скор као обавезне тестове за процену функционалног и неуролошког статуса (3). Да ли лекари у нашем националном центру за лечење повреда кичмене мождине у главном граду не поштују основне препоруке међународних водича и не раде ове скорове?

Оптужилац тврди да је „остварен увид“ у историје болести пацијената који се помињу у тези, при чиму не наводи ко је остварио увид. Како је то могуће, с обзиром на важеће законе из области здравства који штите приватност пацијената и забрањују увид у медицинску документацију неовлашћеним особама које не учествују у лечењу пацијената?

4. Оптужилац тврди да су ментор и комисија некомпетентни, јер се не баве повредама кичмене мождине.

Одговор:

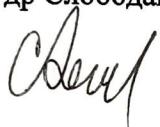
Ментор и комисија нису сами себе именовали, већ су то учиниле комисије наше факултета (за „претходна питања“, за НИР) и НН веће; оптужилац је био члан свих тих тела у време одређивања ментора и комисије, али тада није сматрао да су ментор и комисија некомпетентни, бар није гласао против или био уздржан, колико се сећам. Очигледно је у међувремену променио мишљење. Тадашњи докторант др Милићевић није био на смеру докторских студија Клиничка и експериментална фармакологија, којим сам тада руководио као шеф катедре, већ ми је упућен од стране особа које су тада руководиле Факултетом са молбом да помогнем око дизајна тезе, јер на смеру на коме је претходно био није добио одговарајућу помоћ. Као и увек, одазвао сам се тој молби, и помогао кандидату да уради план истраживања, према коме је он даље радио.

ЗАКЉУЧНЕ НАПОМЕНЕ

Оптужилац тражи да Етичка комисија прогласи моје поступање у вези са дисертацијом С. Милићевића неакадемским понашањем. Тачно је да сам превидео нетачно навођење пришљенова уместо сегмената у тези, па нисам могао да упозорим кандидата да се коригује. Ако постоји, плахирање делова Увода нисам могао да уочим у време израде тезе, јер ми тада нису били доступни електронски алати за откривање плахијата. Тврђење о фалсификовању резултата ми не изгледају истините, као што сам већ елаборирао, али тај део остаје др Милићевићу да објасни, јер је само он имао приступ примарним подацима своје тезе. С обзиром да у члану 61, ставу три Кодекса о академском интегритету и професионалној етици нашег факултета стоји „Радње

проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плахијата, односно аутоплахијата, или другог недозвољеног понашања утврђеног одредбама овог Кодекса, не представљају повреду академског интегритета и као такве морају бити образложене у извештају Етичке комисије. „сматрам да се моје понашање у овом случају не може окарактерисати као неакадемско. Оно што ћу свакако чинити у будућности је да ћу боље контролисати постојање материјалних грешака у радовима студената свих нивоа студија. Такође сматрам да се ова ситуација може превазићи објављивањем корекција (errata) нетачности у овој тези у репозиторијуму где се налази и сама теза.

проф. др Слободан Јанковић

РЕФЕРЕНЦЕ

1. Cadotte DW, Cadotte A, Cohen-Adad J, Fleet D, Livne M, Wilson JR, et al. Characterizing the location of spinal and vertebral levels in the human cervical spinal cord. *AJNR Am J Neuroradiol.* 2015 Apr;36(4):803–10.
2. Wise Young, Ph.D., M.D. Spinal Cord Injury, Levels and Classification. W. M. Keck Center for Collaborative Neuroscience Rutgers University, Piscataway, NJ [Internet]. [cited 2020 Sep 5]. Available from: <http://www.mcpf.org/Pages/SCILevels.aspx>
3. Walters BC, Hadley MN, Hurlbert RJ, Aarabi B, Dhall SS, Gelb DE, et al. Guidelines for the Management of Acute Cervical Spine and Spinal Cord Injuries2013 Update. *Neurosurgery.* 2013 Aug 1;60(CN_suppl_1):82–91.

ЕТИЧКОЈ КОМИСИЈИ ФАКУЛТЕТА МЕДИЦИНСКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У
КРАГУЈЕВЦУ

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА

Поштовани чланови комисије,

Год.	16.09.2020
Општина	Године
01	2565
Фамилија	

Достављам вам своје одговоре на оптужбе које вам је поднео оптужилац против моје докторске дисертације под називом „АНАЛИЗА ФАКТОРА КОЛИ УТИЧУ НА ФУНКЦИОНАЛНИ ОПОРАВАК ПАЦИЈЕНТА СА ПОВРЕДОМ КИЧМЕНЕ МОЖДИНЕ“, одбрањене 2013. године на Факултету Медицинских наука Универзитета у Крагујевцу.

Оптужилац наводи да сам:

1. на страни број 6 доктората навео да постоји 8 вратних пршиљенова, што понавља на страни 8 и на страни 48 (поглавље „Резултати“) и у табели 1 и графикону 1.
2. у уводу пренео у целости делове књиге Р. Бабовића издате 2010. године „Живети исправно након повреде кичмене мождине“.
3. измислио пацијенте и њихове повреде, и
4. и да ментор и комисија можда нису прочитали дисертацију, или слушали одбрану кандидата, или да можда одбране није ни било.

Одговор 1:

У деловима текста дисертације нетачно је да постоји 8. вратних пршиљенова који су наведени на страни 8 и 48 као и у табели 1 и графикону 1. У току писања докторске дисертације направљен је лапсус па су пршиљенови којих има седам, грешком замењени сегментима којих има осам. Међутим, ова грешка ни у ком случају није могла да утиче на резултате моје докторске дисертација јер се она бавила испитивањем сегмената кичмене мождине, а не пршиљновима кичменог стуба. Наиме, коштани ниво лезије не представља и неуролошки ниво лезије који смо процењивали у мом докторском раду. С обзиром да је за опоравак пацијената са повредом кичмене мождине битан неуролошки ниво повреде, односно сегмент кичмене мождине који је оштећен, јасно је да се у докторском раду говори о неуролошким нивима лезије односно сегментима. Да се овакве грешке дешавају и другима наводима веб страници Morton Cure Paralysis Fund-a из Минесоте, САД, где стоји грешком да има осам вратних пршиљенова (1). С тога коригујем нетачност у вези са лапсусом који се односи на 8. вратни пршиљен, а што се односи на осми сегмент у тексту на страни 6, 8 и 24, као и у табели 1 и графикону 1, овим садржајем, уз предлог да се корекција објави у репозиторијуму где се сама теза налази, и на тај начин превазиђе технички пропуст.

Одговор 2:

Категорички негирам оптужбу да сам значајан део текста пренео из књиге Р. Бабовића. Наиме, за писање уводног дела моје докторске дисертације као модел само користио

књигу коју су написали Драгољуб М. Бановић и сарадници „Трауматологија коштано-зглобног система“ у којој постоји поглавље које описује повреде кичмене мождине као и друге изворе. Књига о којој говорим је наведене у литератури мог доктората под редним бројем 35. Да ли је Р. Бабовић користио исту књигу као модел ја то не могу да тврдим јер његову књигу нисам прочитao.

Одговор 3:

Тврђе да су пациенти измишљени, да ФИМ тест није рађен су потпуне нетачне. Из историја болести сам преузео све информације које сам имао: пол, старост, начин повређивања, начин лечења (оперативно или неоперативно), секундарне компликације пре и току рехабилитације, и неуролошки ниво и комплетност лезије (код оних пацијента код којих је постојао). Податке који су недостајали ја сам лично допунио и они припадају студији. ФИМ тест процењује функционалну оспособљеност пацијената са повредом кичмене мождине, односно шта особа са повредом кичмене мождине може да уради самостално, уз помоћ другог лица или уз помоћ помагала. Тест се бодује оценама од 1-7, али за процену функционалности нису потребни инструменти и додатна обука већ рад, посвећеност и координисаност чланова рехабилитационог тима (доктора, терапеута и медицински техничара) у току оспособљавања активностима дневног живота и самозбрињавања. Како сам највећи део свог радног времена, док сам радио на Клиници, проводио у сали где су пациенти рехабилитовани и у комуникацији са пациентима, терапеутима и медицинским сестрама није ми било тешко да прикупим недостајаће податке. За објављивање података имам одобрење Етичког комитета Клинике.

Осим тога, за спровођење истраживања не морају и углавном се не користе само методе које се рутински користе у клиничкој пракси, и то оптужилац сигурно зна. Као доказ томе наводим само неке од метода и инструмената које су моје колеге користиле у изради својих докторских дисертацијама на Клиници, а који нису, а и данас се не користе у свакодневној клиничкој пракси (МССС88 тест, алгометрија, итд).

Скрепну бих пажњу комисији на то да тужилац тврди да је „остварен увид“ у историје болести пацијената. Како је то могуће, ко је извршио увид, ко је наложио да се изврши увид у историје болести пацијената с обзиром на важеће законе из области здравствена заштите пацијената и њихових података, тим пре што се ради о нарочито осетљивим подацима?

Одговор 4:

О компетентности чланова комисије не желим да се изјашњавам. Желим да кажем да ја нисам могао да бирам ментора и чланове комисија, већ су ми они додељени од стране Факултета. Такође желим да изјавима да је сарадња са метором проф. др Слободаном Јанковић-ем, председнициом комисије за одбрану докторске дисертације проф. др Славицом Ђукић Дејановић и члановима комисије проф. др Гордана Тончев и покојним проф. др Гораном Трајковић-ем била изваредна. Ментору сам захвалан на свим препорукама које ми је дао везано за дизајн и израду докторске дисертације. Усмена одбрана докторске тезе је била јавна и протекла је уобичајеном процедуром.

ЗАКЉУЧАК

Тужилац тражи да Етичка комисија поништи мој докторат. Тачно је да је направљена грешка где сам направивши лапсус написао да постоји 8. вратних пршиљенова, мислећи на 8. вратних сегмената који су били суштински анатомски супстрат истраживања. Као и што сам навео раније, то никако није могло да утиче на резултате студије која се бавила кичменом мождином, а не коштаним кичменим стубом. Све остале оптужбе су нетачне.

Резултати моје докторске дисертација су објављени у домаћим и страним часописима од којих је један званични часопис Јапанског, а други Немачког удружења за физикалну медицину и рехабилитацију. Сам оптужилац је навео да сам докторат одбранио 2013. године и да је докторска теза прошла све правне процедуре, укључујући и увид у јавност. Онда се намеће питање, зашто је оптужилац баш сад покренуо питање мог дотората када је све време био на неким од значајних функција на Факултету и Универзитету, укључујући и место Ректора Универзитета у Крагујевцу. Такође, оптужилац наводи да сам и звање доцента на Државном Универзитету у Новом Пазару стекао на основу преваре, а сам је био у Комисији за избор у моје звање (одлука број 1609/17-02 од 12.06.2017. године), на основу чијег извештаја је Сенат Државног Универзитета у Новом Пазару донео одлуку о мом избору у звање доцента (одлука број 2680/17 од 27.09.2017. године). Копија одлуке о мом избору у звање доцента у прилогу.

Доц.др Саша Милићевић
Саша Милићевић

РЕФЕРЕНЦЕ

1. Wise Young, PhD, MD, Spinal Cord Injury. Level Classification. W. M. Keck Center for Collaborative Neuroscience Rutger University, Piscataway. NJ (Internet). [cited 2020 sept.5]. Available from:<http://www.mcpf.org/Pages/SCILevel.aspx>.

ДРЖАВНИ УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ ПАЗАРУ

36300 Нови Пазар, Вука Каракића бб

Број: 2680/17

Датум: 27. 09. 2017. године

На основу члана 64. ст.7. Закона о високом образовању Републике Србије ("Службени гласник РС" бр. 76/05, 99/14, 45/15, 68/15, 87/16) чланова 67., 83., 84., 85., и 86. Статута Државног универзитета у Новом Пазару, Сенат Универзитета, на седници одржаној дана: 27. 09. 2017. године, донео је следећу

**ОДЛУКУ
о избору у звање**

Саша Милићевић, доктор медицинских наука, бира се у звање доцента за ужу научну област Рехабилитација на истоименом студијском програму.

Образложење

На конкурс за избор у звање објављен у "Службеном гласнику РС" бр. 38/17 од 21. 04. 2017. године пријавио се Саша Милићевић, доктор медицинских наука.

Одлуком ректора бр. 1609/17-02 од 12. 06. 2017. године именована је Комисија за писање извештаја о пријављеном кандидату у саставу:

1. Др Васо Антуновић, редовни професор Државног универзитета у Новом Пазару,
2. Др Драгољуб Билановић, редовни професор Државног универзитета у Новом Пазару,
3. Др Небојша Арсенијевић, редовни професор Медицинског факултета Универзитета у Крагујевцу.

Наставно-научно веће Државног универзитета у Новом Пазару на својој седници од 27. 09. 2017. године разматрало је извештај комисије и цео конкурсни материјал, стекавши тако потпуни увид у наставно-научни и педагошки рад кандидата и испуњеност свих услова предвиђених Законом и Правилником о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника на Државном универзитету у Новом Пазару и утврдило је предлог одлуке да се Саша Милићевић, доктор медицинских наука, изабере у звање доцента за ужу научну област Рехабилитација на истоименом студијском програму.

Сенат Државног универзитета у Новом Пазару на својој седници од 27. 09. 2017. године, на предлог Наставно-научног већа, донео је одлуку као у диспозитиву.

Одлука ступа на снагу даном доношења.

Поука о правном леку: Именовани има право приговора на ову одлуку Сенату ДУНП у року од 15 дана од дана пријема исте.

Достављено:

- Кандидату
- Архиви ДУНП
- Архиви Сената
- Кадровској служби

Председник Сената,

Миладин Костић

проф. др Миладин Костић, ректор

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА
У КРАГУЈЕВЦУ

ПРИМЉЕНО:		18. 09. 2020
Орг. јед.	Број	Прилог / Вредност
91.	F639	

ЕТИЧКОЈ КОМИСИЈИ ФАКУЛТЕТА МЕДИЦИНСКИХ НАУКА УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Обавештена о захтеву проф. др Небојше Арсенијевића за покретање поступка поништаја докторске дисертације др Саше Милићевића и утврђивање неакадемског понашања ментора и председника Комисије за оцену и одбрану завршене докторске дисертације под називом: „Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацијената са повредом кичмене мождине“ достављам писану изјаву.

Наведена дисертација је одбрањена 2013. године. Као редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Психијатрија на седници Научног већа Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу, одржаној 10.10.2012. године, одлуком 01-7479/3-25 формирана је Комисија за оцену и одбрану завршене докторске дисертације, а ја одређена за председника. За чланове Комисије су одређени: проф. др Гордана Тончев, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Неурологија и доц. др Гран Трајковић, доцент Медицинског факултета Универзитета у Београду за ужу научну област Медицинска статистика и информатика.

Комисија је прегледала и проучила дисертацију др Саше Милићевића и поднела Наставно-научном већу извештај осврнувши се на:

- Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области;
- Оцену да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области;
- Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области;
- Оцену о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему;
- Научне резултате докторске дисертације;
- Примењивост и корисност резултата у теорији и пракси;
- Начин презентирања резултата научној јавности.

Комисија је закључила да је истраживање у оквиру дисертације адекватно постављено и спроведено.

Оценили смо да докторска дисертација урађена под менторством проф. др Слободана Јанковића, представља оригинални научни допринос у разјашњавању утицаја поједињих фактора на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине, као и анализу фактора који имају највећи утицај на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

Ми смо са задовољством предложили Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу да докторска дисертација под називом: „Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацијената са повредом кичмене мождине“ кандидата др Саше Милићевића буде позитивно оцењена и одобрена за јавну одбрану што је у складу предвиђеним процедурама и на адекватан начин реализовано 2013. године.

У захтеву, између остalog, проф. др Арсенијевић тврди:

1. Да ни ментор ни чланови Комисије за оцену и одбрану дисертације нису уочили нити исправили терминолошке пропусте на страницама 6, 8, 48, табели 1. и графикону 1;
2. Да је значајан део текста дисертације плахијат;
3. Да је лако доказиво да су пацијенти и подаци о њима и њиховој рехабилитацији измишљени.

На крају констатује да: „пада у очи да је ментор ове докторске дисертације фармаколог, дакле неко ко се не бави повредама кичмене мождине нити рехабилитацијом оваквих пацијената. Такође је јасно да у Комисији за оцену и одбрану ове докторске дисертације фигурирају: психијатар, неуролог и статистичар, те да је свакоме јасно да је Комисија као и ментор потпуно некомпетентна (изузев делимично неуролога) за тему докторске дисертације. Ако је ово правило, онда није ни чудо што се овакве ствари дешавају. Та некомпетентност свакако не може да аболира о одговорности, пре свега ментора али и чланове Комисије, за очигледну немарност и површност.“

Моји одговори на наводе, намере и интерпретације проф. др Арсенијевића су:

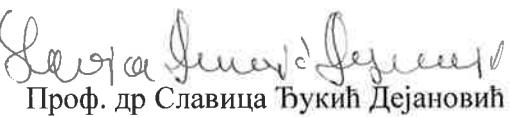
1. Термини 8. пришљен на странама 6, 8, 48 и табели 1. као и на графикону 1. треба да буду исправљени. Теза се бави повредама кичмене мождине и јасно је да је повређивање 8. сегмента кичмене мождине било превасходно интересовање др Милићевића, те да је коришћење термина 8. пришљен lapsus scribere због фокуса на 8. сегмент. Ми, чланови Комисије нисмо уочили омашку, усмерени на све сегменте образложене у Извештају о оцени завршене докторске дисертације, а који достављамо у прилогу.
2. Током увида и анализе докторске дисертације под називом „Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацијената са повредом кичмене мождине“ др Саше Милићевића, са остало двоје чланова Комисије констатовала сам да је истраживање адекватно дизајнирано и спроведено и да представља оригиналан научни допринос. Нисам уочила „преписане“, „измишљене“, „фалсификоване“ или „плахијате“ садржаје, нити сам имала техничке могућности и разлоге за било каквом провером зато што је теза и формом и садржајем одговорила циљевима истраживања.
3. Мој став о мојој „занемарљивој грешци“ и евидентно мојим „частним намерама“ током рада на оцени и јавној одбрани докторске дисертације др Саше Милићевића елабориран је у члану 61. Кодекса о академском интегритету и

професионалној етици Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу, па сам у искреној вери да ће Етичка комисија Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу одлучити да у мом раду није било елемената за неакадемско понашање.

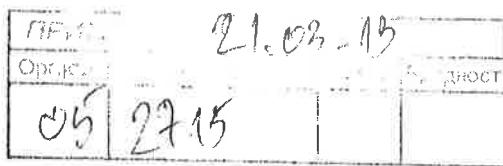
4. Професор Арсенијевић констатује моју некомпетентност уз тврђу да сам „немарна“ и „површна“ па бих да чланове Етичке комисије упознам да сам од професора 2006. године када је био на позицији декана Факултета добила две захвалнице (које достављам у прилогу) а за креативност, ентузијазам и деценијско ангажовање, као и за ширење мисли и идеја из света неуронаука.

У Београду,

14.09.2020.

Проф. др Славица Ђукић Дејановић

ПРЕДМЕТ:
ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ О ОЦЕНИ ЗАВРШЕЊЕ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На седници Наставно-научног већа Факултета медицинских наука у Крагујевцу, одржаној дана 10.10.2012. године, одлуком 01-7479/3-25 формирана је Комисија за оцену и одбрану завршene докторске дисертације под називом „Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацijената са повредом кичмене мождине“ кандидата Саше Миљићевић-а, специјалисте физикалине медицине и рехабилитације, у следећем саставу:

1. проф. др Славица Ђукић Ђејановић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ујку научну област И психијатрија, председник
2. проф. др Гордана Тончић, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ујку научну област Цеурологија,
3. доц. др Горан Грајковић, доцент Медицинског факултета Универзитета у Београду за ујку научну област Медицинска статистика и информатика

Комисија је прегледала и проучила докторску дисертацију Саше Миљићевић-а и подноси Наставно-научном већу следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ

2.1. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

Докторска дисертација кандидата Саше Милићевић-а под називом "Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацijената са повредом кичмене мождине" је анализа могућих фактора који могу имати утицај на функционални опоравак а самим тим социјализацију и ресоцијализацију особа са повредом кичмене мождине.

Повреда кичмене мождине представља стање које има значајан и дуготрајан утицај на повређену особу како у функционалном и медицинском тако и у психолошком и социјалном погледу. Повреде кичмене мождине карактеризише губитак моторне и рефлексне активности али, као и губитак сензибилитета испод нивоа повреде.

У рехабилитационим центрима се обавља дуготрајан процес рехабилитације који има за циљ постизање максимума функционалне способности особа са повредом кичмене мождине.

Осим функционалне способности, у рехабилитационим центрима се обавља и процес ресоцијализације особа са повредом кичмене мождине са циљем да пацijенти након спроведене рехабилитације активно учествују у свим сферама живота и рада.

Значај овог истраживања је ближе и детаљније упознавање са факторима који могу имати утицај на функционални опоравак код особа са повредама кичмене мождине али и расветљавање који од фактора има највећи утицај на њихов функционални опоравак.

Из тог разлога ова студија даје посебан научни допринос у расветљавању фактора који могу имати утицај на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине и по напним сазнањима је јединствена у нашој земљи.

2.2. Оцена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Прегледом литературе и увидом у биомедицинске базе података "Medline" и "KoBSON" помоћу следећих кључних речи: „spinal cord injury“, „functional outcomes“, „neurological recovery“, утврђено је да до сада није спроведена клиничка студија у којој су на овај начин анализирани фактори који могу имати највећи утицај на функционални опоравак код особа са повредом кичмене мождине.

На основу тога, Комисија констатује да докторска дисертација кандидата Саше Милићевић-а под називом "Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код особа са повредом кичмене мождине" представља резултат

оригиналног научног рада који указује на могући значај појединачних фактора на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

2.3. Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

А. Кандидат Саша Милићевић, остварио је 9 радова по основу радова објављених у целини у међународним или домаћим часописима, бодованих према члану 177. Статута факултета:

- један рад на СГИ листи (M23 – 3 бода)
- два рада у целини публикована у научним часописима националног значаја (M52 – 1,5 бода);
- два рада у целини публикована у научним часописима (M53 – 1 бод);
- један рад на међународном сконцртаменту у целини (M33 – 1 бод);

Б. Списак објављених радова (прописани минимални услов за одбрану докторске дисертације)

Од наведених радова за извештај су релевантни:

1. Милићевић С, Букумирин З, Кацацов Николић А, Ђабовић Р, Јанковић С. *Demographic characteristics and functional outcomes in patients with traumatic and non-traumatic spinal cord injuries.* Војносанит. Прегл. Децембар 2012, Волумен 69 (No12), (M23)
2. Милићевић С, Букумирин З, Кацацов Николић А, Ђабовић Р, Секулић А, Јанковић С. *Predictors of pressure ulcers in patients with spinal cord injuries;* Serbian Journal of Experimental and Clinical Research. Јун 2012, Волумен 13, № 2. (43-47). (M52)
3. Милићевић С, Букумирин З, Кацацов Николић А, Секулић А, Стевановић С, Јанковић С. *Secondary complications and associated injuries in traumatic and non-traumatic spinal cord injuries;* Serbian Journal of Experimental and Clinical Research, Април 2012, Волумен 13; No 1 (15-18), (M52)
4. Милићевић С, Ђабовић Р, Стевановић С. *Epidemiology of spinal cord injury in Serbia:* Proceeding of the 16th European congress of PRM, Edizioni Minerva Medica, Brugge, June 2008, (M33)
5. Милићевић С, Ђабовић Р. *Рехабилитација пацијената са повредом кичменог стуба: епидемиолошка студија у периоду од јануара 2004. до децембра 2008. године.* Медицинска пракса бр. 31, Крунска, Мај 2009; 37-40. (M53)
6. Кацацов Николић А, Милићевић С, Гичић-Скеплер С. *Физичка активност и остеопоротичне фрактуре код постменопаузних жена са остеопорозом у Србији.* Нови Пазар; Сапамед, Јун 2012, № 7 (1) (15-20), (M53)

2.4. Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Наслов докторске дисертације и урађеног истраживања су усклађени. Циљеви истраживања, одобрени при оцени научне заснованости теме и постављени у раду, остали су у пајвећој мери исти. Примењена методологија истраживања такође је идентична одобреној.

Докторска дисертација садржи следећа поглавља: Увод, Циљеви истраживања, Материјал и методе, Резултати, Дискусија, Закључци и Литература.

У уводном делу и теоретском разматрању, кандидат је јасно и прецизно, користећи податке из литературе, изложио актуелна сазнава о стиолагенези и натофизиологији повреда кичмене мождине. У другом делу увода дат је приказ актуелних сазнава о неуролошкој класификацији повреда кичмене мождине одређивањем неуролошког пивоа лезије, компликтости лезије и моторних и сензитивних скорова, врти клиничких синдрома и начину лечења у зависности од начина повређивања и повређеног сегмента.

У поглављу циљеви истраживања описаны су конкретни задаци који су у складу са постављеним циљем:

Основни циљ

1. Испитати функционални опоравак пацијената са повредом кичмене мождине

Специфични циљеви се могу класификовати у следеће:

1. Испитати стиолошки факторе повреда кичмене мождине,
2. Утврдити временске детерминанте у процесу лечења пацијената са повредом кичмене мождине
3. Испитати учесталост удружених повреда код ових пацијената
4. Испитати учесталост компликација код пацијената са повредом кичмене мождине
5. Испитати у коликој мери секундарне компликације у удружене повреде утичу на процес и дужину рехабилитације

A. Хипотезе студије:

Хипотезе овог истраживања везане су за специфичне циљеве:

1. Добрим упознавањем стиолошких фактора се може утицати на смањење броја повреда кичмене мождине,
2. Функционални опоравак пацијената са повредом кичмене мождине зависи од дужине акутног лечења

3. Јужина рехабилитације пацијената са повредом кичмене мождине зависи од броја ескуларних комуникација, као и од присуства удружених повреда
4. Могуће је дефинисати параметре значајне за процену неопходног трајања рехабилитације

Материјал и методологија рада су адекватно и прецизно представљани, описом својстава испитиваног узорка, истраживачког поступка и статистичке обраде података.

У студију су укључени пацијенти са повредама кичмене мождине који су рехабилитовани на Клиници за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ у Београду у периоду од јануара 2000. године до децембра 2009. године. За добијање података из ове студије о факторима који утичу на функционални опоравак пацијената са повредом кичмене мождине у које спадају: пол, старост, начин повређивања, узрок повређивања, неуролошке последице тј. неуролошки ниво повреде, ескуларне комуникације, удружене повреде, коришћене су историје болести пацијената и друга доступна медицинска документација.

На основу функционалног побољшања испитаници су били подељени у две групе: група код којих је дошло до функционалног побољшања и група код којих није дошло до функционалног побољшања. Функционално побољшање дефинисано је као промена FIM скора отпуштања пријем за вишег од 13 (>13).

У студију је укључено 592 испитаника код којих је дијагноза повреде кичмене мождине постављена у установама које су задужене за примарно забрињавање оваквих пацијената и који би задовољили следеће критеријуме за укључење студије:

- сви пацијенти код којих је дијагностикована повреда кичмене мождине
- сви пацијенти са повредом кичменог стуба која је за последицу дала неуролошке значе лезије кичмене мождине било ког нивоа.

Критеријуми за искључење из студије:

- било који вид потпортања основног оболења који је за последицу дао прекид рехабилитације.
- из студије би били искључени сви пацијенти млађи од 18 година
- сви пацијенти испод неуролошког нивоа II на пријему.

На основу критеријума за искључење из студије је искључено 173 испитника и то: 21 испитаник на основу година старости (критеријум испод 18 година старости), 124 испитаника на основу неуролошког нивоа лезије (критеријум испод неуролошког нивоа лезије II на пријему) и 28 испитника због прекида рехабилитације (критеријум било који вид потпортања основног оболења која је за последицу дао прекид рехабилитације). У студију је укључено 419 пацијената.

Током хоспитализације пацијенти су били подвргнути серији тестова којим се проценује степен њиховог функционалног опоравка после повреде кичмене мождине и присуство секвела:

- За процену неуролошког нивоа и комплетности лезије користили смо ASIA скалу (American Association Impairment Scale).

- За процену митићне снаге смо користили маневрени тест (MMT),
- За процену функционалног опоравка и функционалне оснособљености смо користили FIM тест (Functional Independence Measure),
- За процену степена спастичности смо користили MAS скор (Modified Ashworth Score).

Резултати истраживања су прецизно приказани на 15 табела и 19 графика, обухватају љемографске карактеристике испитатика и анализу утицаја појединачних фактора на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине као и анализу фактора који имају пајвећи утицај на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

У поглављу дискусија, кандидат детаљно објашњава резултате истраживања и пореди их са подацима из литературе других аутора из ове области.¹

Резултати наше студије су слични резултатима осталих студија које су испитивали функционални опоравак код особа са повредом кичмене мождине. Тако су Scivoletto и аутори у две своје студије испитивали функционални опоравак упоређујући га код ишемијских и инфламаторних мијелонатија са трауматским повредама кичмене мождине. Резултати њихове студије су показали да нема разлике у функционалном опоравку између испитиваних група и да бољи функционални опоравак зависи од неуролошког нивоа лезија. Ones и аутори су упоређивали функционални опоравак код трауматских и нетрауматских повреда и дошли су до истог закључка. Најважнији предиктор функционалног опоравка код трауматских и неутрауматских лезија је неуролошки ниво повреде.

2.5. Научни резултати докторске дисертације

На основу добијених резултата и њихове дискусије кандидат изводи следећи оните закључке:

1. Простим логистичким моделима дошли смо до закључка да су статистички значајни предиктори повећања FIM скора за више од 13: Етиологија повреда односно начин повређивања, неуролошки ниво лезије и вредност FIM скора на пријему.
2. Статистички значајни предиктори да иће доћи до повећања FIM скора за више од 13 су: Начин лечења (конзервативно у односу на оперативно лечење) и Спастицитет као комилекција током рехабилитације.
3. У моделу вишеструке логистичке регресије статистички значајни предиктор повећања FIM скора за више од 13 је Неуролошки ниво лезије чији је однос шапси 6.07 (OR 6.07).
4. Однос шапси показује да испитаници по категорији неуролошког нивоа лезије имају 6 пута већу шансу за повећање FIM скора више од 13, уз контролу свих осталих фактора у моделу

2.6. Примењивост и корисност резултата у теорији и пракси

Резултати ове студије указују да је стастистички значајан предиктор повећања FIM скора за више од 13 неуролошких ниво повреде. На основу оваквих резултата је могуће сматрati број дана рехабилитације, односно рехабилитацију спроводити до постизања максималног функционалног опоравка за одређени неуролошки ниво повреде.

2.7. Начин презентирања резултата научној јавности

Прелиминарни резултати истраживања су приказани у форми постера на националним и међународним конгресима. Капачни резултати истраживања су у процесу рецензије у часопису од међупародног значаја.

ЗАКЉУЧАК

Комисија за оцену и одбрану завршног докторске дисертације кандидата Саше Миљићевића под називом "Анализа фактора који утичу на функционални опоравак код пацijената са повредом кичмене мождине" сматра да је истраживање у оквиру дисертације адекватно постављено и спроведено.

Комисија сматра да ова докторска дисертација кандидата Саше Миљићевића урађена под менторством проф. др Слободана Јанковића, представља оригинални научни допринос у разјашњавању утицаја појединачних фактора на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине као и анализу фактора који имају највећи утицај на функционални опоравак особа са повредом кичмене мождине.

Комисија са задовољством предлаже Наставно научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу да докторска дисертација под називом "Анализа фактора који могу имати утицај на функционални опоравак код пацijената са повредом кичмене мождине" кандидата Саше Миљићевића буде позитивно оцењена и одобрена за јавну одбрану.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

проф. др Славица Ђукић Дејановић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Психијатрија, председник

Slavica Djukić Dejanović

проф. др Гордана Тончев, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Неурологија, члан

Gordan Tončev

доц. др Горан Трајковић, доцент Медицинског факултета Универзитета у Београду за ужу научну Медицинска статистика са информатиком , члан

Goran Trajković

Крагујевац,

24. 10. 2012. године

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ

изражава

ЗАХВАЛНОСТ

Проф. др Славици Ђукић Дејановић

за креативност, ентузијазам и деценијско ангажовање у ширењу
мисли и идеја из света неуронаука

у Крагујевцу,
29.09.2006. године

Декан
Проф. др Небојша Арсенијевић

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ

изражава

ЗАХВАЛНОСТ

Славици Ђукић Дејановић

за изузетан допринос у ширењу мисли и идеја из света неуронаука

у Крагујевцу,
29.09.2006. године

Декан
Проф. др Небојша Арсенијевић

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА
Етичка комисија
Број: 01-7927
Дана: 24.09.2020.г.
Крагујевац

Етичка комисија Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу, на седници одржаној дана 24.09.2020. године, поступајући по члану 55. став 1. Кодекса о академском интегритету и професионалног етици Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу број 01-2181/8 од 01.03.2017. године поступајући сходно пријави проф. др Небојше Арсенијевића, имајући у виду да постоји основања сумња на постојање неакадемског понашања, подноси

ЗАХТЕВ

1. Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу именовање три члана стручне комисије из одговарајуће или блиске научне, односно уметничке области.

* Члан комисије не може бити лице које се налази у сукобу интереса, наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, потписници званичних извештаја, као ни акузатор.

2. Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу да упути захтев проф. др Ненаду Филиповићу, ректору Универзитета у Крагујевцу у циљу одређивања једног члана стручне комисије који није запослен на Факултету медицинских наука Универзитета у Крагујевцу.

3. Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу да упути захтев Националном савету за високо образовање у циљу одређивања једног члана стручне комисије који није запослен на Факултету медицинских наука Универзитета у Крагујевцу.

Образложење

Проф. др Небојша Арсенијевић поднео је захтев за покретање поступка поништаја докторске дисертације др Саше Милићевића и утврђивање неакадемског понашања ментора и председника комисије за оцену и одбрану завршene докторске дисертације заведена под бројем 01-6603 од 24.08.2020. године. Поступајући по наведеном захтеву у складу са чланом 53. Кодекса о академском интегритету и професионалног етици Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу број 01-2181/8 од 01.03.2017. године захтев је упућен др Саши Милићевићу, проф. др Слободану Јанковићу, ментору и проф. др Славици Ђукић Дејановић, председнику комисије за писање извештаја о оцени и одбрани докторске дисертације да се изјасне поводом поднетог захтева у року од 15 дана од дана пријема потребне документације за изјашњење.

Др Саша Милићевић, проф. др Слободан Јанковић и проф. др Славица Ђукић Дејановић доставили су изјашњење поводом поднетог захтева за поништај докторске дисертације и утврђивање неакадемског понашања ментора и председника комисије за оцену и одбрану завршene докторске дисертације.

Чланом 55. Кодекса о академском интегритету и професионалног етици Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу број 01-2181/8 од 01.03.2017. године прописано је да уколико постоји основања сумња на постоје неакадемског понашања, Етичка комисија доставља захтев Наставно-научном већу за формирање стучне комисије.

Чланом 37. Став 2. Кодекса о академском интегритету и професионалној етици Универзитета у Крагујевцу прописано је да три члана из одговарајуће или блиске научне, односно уметничке области, које именује наставно-научно, односно наставно-уметничко веће матичног факултета.

На основу наведеног, Етичка комисија Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу одлучила је да постави захтев Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ЕТИЧКЕ КОМИСИЈЕ
ФАКУЛТЕТА МЕДИЦИНСКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
Доц. др Иван Срејовић

Доставити:

- Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу
- Архиви